

Διδακτική Ενότητα: Συλλέγω εμπειρίες

Τίτλος: Λαμπώ, λαμπώ

Βιβλίο: Isol, Νοτούρνο-Συνταγές για όνειρα, εκδ. Μάρτης

Εκπαιδευτρια: Ελένη Γκόρα, Φιλολόγος, Συγγραφέας, MA (Master of Arts) στη Δημιουργική Γραφή

Σχολείο: Δεύτερο Δημοτικό Σχολείο Κοζάνης

Τμήμα: Ε2

Περιγραφή: Τι γίνεται όταν δεν θέλουμε να κοιμηθούμε και οι γονείς μας μάς βάζουν για ύπνο με το έτσι θέλω; Χμμ! Για όλα τα κατεργάρικα παιδιά υπάρχει η λύση!

Παίρνουμε το φακό, μπαίνουμε κάτω απ' το πάπλωμα, κουκουλωνόμαστε καλά καλά, για να μη φαίνεται απ' τη χαραμάδα της πόρτας τίποτε ύποπτο, και μπουκάρουν οι γονείς νευριασμένοι, και διαβάζουμε το νοτούρνο. Διαλέγουμε ένα όνειρο και φανταζόμαστε τι μπορεί να γίνει μετά, ώσπου να γλαρώσουν τα ματάκια μας. Και λίγο πριν μας πάρει ο ύπνος, κλείνουμε το φακό και . . .λαμπώ, λαμπώ!

Όνειρα γλυκά ή εφιαλτικά;

Θα το μάθουμε το πρωί!

Καλημέρα με τα πιο γλυκά και εφιαλτικά όνειρα με του Ε2!

Παύλος Καπέλλας (3)

Πω!!! Σήμερα είδα ένα χάλια όνειρο! Λέει το χάλια όνειρο ότι ήμουν σπίτι και πήγα περπάτημα! Όταν βγήκα απ' το σπίτι, ήμουν κάπου αλλού. Έβλεπα ανθρώπους με ντουντούκες για στόμα, έντομα με καμπούρα και το χειρότερο; Δεν είχε σπίτια. Ούτε καφετέριες, ούτε μπαρ, ούτε seven, ούτε net cafe και πολλά πολλά άλλα! Τίποτα δεν είχε, σας λέω! Τρελάθηκα! Ήρθε ένα μπούλης, που λες με μια ντουντούκα αντί για στόμα και μου είπε: ΑΒΓΔΟΣΔΑ ΑΑΛΠΟΡΙΠ! Δεν κατάλαβα την τύφλα μου. Ευτυχώς, η μαμά μου με ξύπνησε. Οουουφ, είπα από μέσα μου. Ξύπνησα. Δεν ήθελα να δω άλλα τέρατα. Αηδία!

Βάγια Κοκκινίδου (2)

Βοήθεια πρέπει να σηκωθώ!

Το όνειρο που είδα ήταν για ένα κοριτσάκι, που μπήκε σε μια πόρτα που δεν έπρεπε να μπει. Ξαφνικά, μπαίνοντας είδε ένα τέρας τεράστιο. Άρχισε να τσιρίζει και να ζητάει βοήθεια. Ξάφνου, σηκώνει τα μάτια της ψηλά και το βλέπει. Ήταν πολύ λυπημένο το τέρας, γιατί δεν ήθελε να δίνει την εντύπωση στα παιδάκια ότι θέλει να τα τρομάξει. Εγώ το κατάλαβα και τότε άνοιξε τα χέρια του κι άρχισε να με αγκαλιάζει. Σιγά σιγά άρχισαν να θολώνουν τα πάντα. Καταλάβαινα ότι ξυπνάω κι ευτυχώς πρόλαβα να αποχαιρετήσω το τέρας. Άνοιξα τα μάτια μου και σκέφτηκα αυτό που είδα. Θα ήθελα να ξαναζήσω αυτό το παράξενο, τρομακτικό, αλλά τελικά ευχάριστο όνειρο!

Μου αρέσει να βλέπω ευχάριστα και γεμάτα με περιπέτειες όνειρα!

Γιάννης (1)

-Καλημέρα μαμά! Θέλω να σου πω το όνειρο που είδα, πριν φάω πρωινό.

-Εντάξει αγόρι μου! Γρήγορα όμως. Έχω δουλειά!

-Ναι, ναι! Ήταν λέει, ένας καλλιτέχνης που πέθανε και μια γυναίκα έκλαιγε δίπλα του. Το νεκροθάφτη δεν τον ένοιαζε κι έκανε το τσιγαράκι του, ενώ το σκυλάκι του καλλιτέχνη στεναχωριόταν που δεν είχε αφεντικό. Το ίδιο βράδυ, όταν πια είχαν φύγει οι συγγενείς και οι φίλοι, ο νεκροθάφτης, έπαιζε τρομπόνι κι η γυναίκα του την κιθάρα της χωρίς να της καίγεται καρφί. Το σκυλάκι κουνούσε την ουρά του. Ήταν χαρούμενο, όπως κι άλλοι δύο. Ο νεκρός καθόταν λυπημένος στην κασέλα του.

-Πολύ περίεργο όνειρο είδες. Πρέπει να φύγω. Καλά;

-Καλά!